

NØVN

Tær hava verið sjúkrasysstrar í 40 ár

Sjúkrasysstrarnar, sum tóku prógv á Sjúkrasysturaskúla Føroya í 1973:
Aftast frá vinstru: Elsupa (Petersen) Hansen, Sólgerð (Jacobsen) Mortensen (deyð 1996), Esmi (Jacobsen) Olsen, Sólva Patursson (lærari), Poula Poulsen (lærari), Esther Thomsen (lærari), Rutt (Poulsen) Mikkelsen, Kristianna (Olsen) Michelsen, Jóngerð (Joensen) Poulsen, Maria (Andreassen) (Anderssen) Andreassen Hentze.
Fremst frá vinstru: Poulina Jacobsen (deyð 1993), Anna (Joensen) (Jacobsen) Dánjalsdóttir, Anna Maria (Jacobsen) Sørensen, Kirstin (Jacobsen) Jensen, Marita (Mohr) á Ryggi, Hildur (Bendtsen) við Høgadalsá, Ása (Jørgensen) Poulsen.

Tað eru nú 40 ár liðin síðani hesar fittu ungu genturnar vóru klaktar sjúkrasysstrar. Útbúgvingin byrjaði 4. august 1969 á háskúlanum og vóru vit 18 í tali, tá vit byrjaðu og 14, tá vit vóru útlærðar.

Nógv og góð eru minnini frá forskúlatíðini, tá vit ung- ar og fullar av dreymum um lívið frammanfyri, gleddu okkum til at nema kunnleika til hetta yrki, sum vit høvdu valt.

Spennandi var, tá vit skuldu møtast á deildunum, íklæddar stríputum bláum og hvítum bummulsbúnum við flipp og sloyfu, fyríklæð og kapp.

Har lærdu vit tað prakt-

iska arbeiði í sjúkrarøktini og at hava umsorgan fyri sjúk- lingunum, sum vit higartil bert høvdu lisið um, men nú skuldu røkta. Vit lærdu “ teori og praksis” – hond í hond saman við ábyrgd.

Vit vóru teir fyrstu næm- ingarnir, sum í 1970 fluttu inn á B75 at búgva.

Køkurin var hjartað, har vit terpaðu saman, tað verið seg medisín, kirurgi, infek- tíónspatalogi og mangar aðrar lærugreinar.

Teir seinastu 8 mánaðirnar gekk leiðin til Danmarkar, har vit tóku psykiatri á Nykøbing Sjælland, barnasjúkur og oyra/nøs og háls á Sundby Hospital úti á Amager.

Síðan komu vit heimaftur at taka tað endaliga prógvið.

Alt hetta sjóvaði okkum saman og hava vit nógvar glaðar og ógloymandi løtur saman, sum nú eru dýrabar minni, vit goyma í hugan- um.

Vit hava havt bindiklubb øll hesi árini og hava stund- um gjørt onkrar áhugaverdar útferðir heima í Føroyum og enntá í Cambridge og London. Hóast onkrar av okkum hava búð í útheimi eina tíð, vóru vit altíð vælkomnar aftur í samanholdið.

Tað er tó við sorgblídni, at vit hyggja at myndini. Allar so ymiskar av lyndi og lagnurnar so ymiskar. Allar

hava upplivað lívið við tí viðráki og mótráki, sum lívið nú einaferð hevur at bjóða. Tvær eru tíverri ikki í millum okkum meira, og minnst vit tær við sakni.

At kenna tykkum, hevur gjørt mitt lív so nógv ríkarí.

Tá vit byrjaðu vóru vit sjúkrasysstrar, og nú kallast vit sjúkrarøktarfrøðingar.

Við hesum vil eg ynskja okkum tillukku við degnum tann 1. mars 2013.

Heilsan

Maria Andreassen Hentze
(í Ullvøruhúsinum)

KJAK

Fortel okkum hví forskúlar eru so skaðiligir

Jóhan Christiansen, borgarstjóri

Jógvan Philbrow er avgjör- ur. Forskúlar eru av tí ónda, og tað er tað. Kanningar úr øllum heimi vera endur- givnar, sum allar sbrt. hon- um vísa á, at forskúlar eru skaðiligir. Góði lesari, far út á alnótini og leita eftir fyrimunum við forskúlum, kanningar um forskúlar o.s.fr., so síggja tit, at leiti- úrslitið av fyrimunum, er fleirfald tað sum úrslitið av vansom. Bert fyri at undir- strika eitt sindur, at tú kanst altíð finna kanningar, ser- frøðingar o.s.fr., sum júst tala tína søk. Men minst til, at tað eru líka nógvir serfrøðingar, kanningar o.s.fr. sum meina tað beint mótsatta.

Jógvan Philbrow leggur ikki fingranar millum, og vil vera við, at Fólkskúlin sum heild er eitt vánaligt tilboð til okkara børn. Vit fáa tí greiðu fatan av, at hann heldur at fólkskúlin er orsök til vaks- andi staðfestingar av ADHD, atferðartruplum børnum o.s.fr. Mestsum fær man tað fatan, at fólkskúlin, her- undir eisini forskúlar, fram- leiða børn við ADHD ella atferðartrupulleikum. Álv- arsligar skuldsetingar móti fólkskúlanum og starvs- fólkunum har.

Eg eri hvørki fólkskúla- lærari ella námsfrøðingur. Men eg dugi væl at síggja og lesa meg til, at vit kunna geva okkara børnum eitt betri tilboð, enn tað tey fáa í dag. Ikki tí eg haldi fólka- skúlin er vánaligur, tí tað er hann ikki. Ikki tí eg haldi dagstovnaðkið er vánaligt, tí tað er tað ikki. Men tí eg eri sannførdur um, at samstarva námsfrøðingar og lærarar um okkara børn, so fáa vit eitt betri úrslit. Tað sigur seg sjálvt.

Jógvan og eg eru ósamdir um forskúlar. Tað havi eg ongar trupulleikar við, og hava vit báðir verið úti í fleiri kjakum um júst tað. Tað undrunarverda er, at nógvar av høvuðsgrundgevingunum hjá Jógvani ímóti forskúlum, eru grundgevingar hjá mær fyri teimum. Jógvan vísir á vaksandi trupulleikan við ADHD, atferðartruplum børnum og dreingjum sum klára seg illa í skúlanum, og brúkar tað sum grundgeving ímóti forskúlum. Júst somu trupulleikar haldi eg tala fyri, at vit seta tilboð eins

og forskúlar á stovn. Hesir báðir fakbólkar sum varða av okkara børnum, mugu tosa saman, og finna ta bestu loysnina, saman við foreldrum og myndugleik- um annars.

Fyri at nýta myndamál, so er tað ongin meining í, at dagstovnaðkið lærir okkara børn at gera fimleik, skúlin fótból, um tað er okkurt heilt annað sum krevst, fyri at børnini koma at klára seg væl í samfelagnum, tá tey gerast vaksin. Vit mugu tosa sama.

Vit í Eysturkommunu hava stovnstett ein forskúla, sum nú á triða ári koyrir. Vit hava bert gott at bera forskúlanum. Børnini eru sera væl nøgd og foreldrini eru sera væl nøgd. Hetta eru heilt greiðu afturmeld- inganar eg havi fingið. Bæði sum borgarstjóri og sum pápi at einum forskúlanæmingi.

Jógvan kennir væl til okkara tilboð við forskúl- anum. Føroya pedagogfelag hevur verið á vitjan, tey eru kunnaði o.s.fr.

Jógvan hevur sjálvur, vegna Føroya pedagogfelag siti í einum eftirmetingar- bólki av júst okkara for- skúla. So tað skuldi verið honum laga manni, at greitt foreldrunum at teimum gott 100 børnunum, sum hava verið, og eru í dag í okkara forskúla, hví okkara forskúli er so skaðiligur. Vit sum kommuna eru avgjört opin fyri forbetringum. So tað er bara at koma við teimum, so taka vit tað upp.

So áðrenn vit fara víðari við kjakinum um forskúlar, so skyldar Jógvan Philbrow okkum, og øllum lesarum, at fortelja hví forskúlin í Leirvík er skaðiligur fyri okkara børn. Sum sagt, so kennir hann forskúlan í Leirvík sum sín egna buksulumma. Skuldi hann allíkavæl havt okkurt at spurt um, so ivist eg ikki í, at starvsfólkin, bæði lær- arar og námsfrøðingar á for- skúlanum svara fegin.

Fyri onnur er eisini møgu- ligt at fara inn á heima- síðuna hjá kommununi www.eysturkommuna.fo Undir kunning, liggur m.a. okkara tilmæli til ó flokk í Eysturkommunu.

So Jógvan, vit biða í spenningi.

Føðingar

2. februar fingur Tórgun og Hans Petur Lamhauge ein son. Hann vigaði 4330 gr og var 57 cm long.

3. februar fingur Doris Bjarkhamar og Hjalmar Joensen Hoyvík, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vigaði 3600 gr.

19. februar fingur Vivie og Bárður Davidsen, Tórshavn, tvíburðagentur. Onnur vigaði 2350 gr og var 48 cm long, hin vigaði 2550 gr og var 48 cm long.

25. februar fingur Tórun Samuelsen og Óli Hansen, Hoyvík, ein son. Hann var 51 cm langur og vigaði 3630 gr.